

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 55/11
31.08.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević – Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog B.B, zbog produženog krivičnog dela teška krađa iz člana 166. stav 1. tačka 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 491/11 od 12.07.2011. godine, podignutom protiv pravnosnažnih rešenja Opštinskog suda u Novom Sadu K 1415/02 od 10.12.2009. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž2 264/10 od 19.2.2010. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. ZKP, dana 31.8.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE kao osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 491/11 od 12.07.2011. godine, pa se PREINAČUJU pravnosnažna rešenja Opštinskog suda u Novom Sadu K 1415/05 od 10.12.2009. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž2 264/10 od 19.02.2010. godine, tako što se utvrđuje da je nastupila apsolutna zastarelost izvršenja kazne okrivljenom B.B. po pravnosnažnoj presudi Opštinskog suda u Novom Sadu K 1415/02 od 28.10.2003. godine, na osnovu člana 107. stav 6. u vezi člana 105. tačka 6. Krivičnog zakonika.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Opštinskog suda u Novom Sadu K. 1415/02 od 10.12.2009. godine, na osnovu člana 105. tačka 6. KZ, a u vezi člana 107. stav 6. KZ, odbijen je zahtev branioca osuđenog B.B. od 16.11.2009. godine za utvrđivanje zastarelosti izvršenja kazne po pravnosnažnoj presudi tog suda K 1415/02 od 28.10.2003. godine.

Rešenjem Apelacionog suda u Novom Sadu Kž2 264/10 od 19.02.2010. godine, odbijena je kao neosnovana žalba okrivljenog B.B. izjavljena protiv rešenja Opštinskog suda u Novom Sadu K. 1415/02 od 10.12.2009. godine.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz 491/11 od 12.07.2011. godine protiv ovih rešenja zbog povrede krivičnog zakona iz člana 107. stav 6. KZ u vezi člana 105. tačka 6. KZ, s predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvažanjem zahteva donese presudu kojom će preinačiti navedena rešenja i utvrditi da je nastupila apsolutna zastarelost izvršenja kazne zatvora izrečene prvostepenom presudom, kao i da u smislu člana 422. stav 4. ZKP odredi da se prekine izvršenje pravnosnažne presude.

Vrhovni kasacioni sud je postupio u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, održao sednicu veća u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa rešenjima protiv kojih je zahtev podignut i po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, našao: Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Osnovano se zahtevom za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ukazuje da je rešenjima Opštinskog suda u Novom Sadu K 1415/02 od 10.12.2009. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž2 264/10 od 19.02.2010. godine na štetu okrivljenog B.B. povređen krivični zakon i to odredbe člana 107. stav 6. KZ u vezi člana 105. tačka 5. KZ.

Naime, iz spisa predmeta proizlazi da je presudom Opštinskog suda u Novom Sadu K 1415/02 od 28.10.2003. godine okrivljeni B.B. oglašen krivim zbog izvršenja produženog krivičnog dela teška krađa iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci, koja presuda je postala pravnosnažna dana 03.12.2003. godine.

Nadalje, iz spisa predmeta se utvrđuje da je okrivljeni realizacijom raspisane poternice lišen slobode dana 18.01.2008. godine i da je dana 23.01.2008. godine započeo izdržavanje kazne zatvora po navedenoj pravnosnažnoj presudi. Branilac okrivljenog je dana 16.11.2009. godine podneo zahtev da se utvrdi nastupanje apsolutne zastarelosti izvršenja kazne zatvora po ovoj presudi i obustavi njeno izvršenje, što je prvostepeni sud svojim rešenjem K 1415/02 od 10.12.2009. godine odbio, nalazeći da nije nastupila zastarelost izvršenja kazne zatvora u smislu odredbe člana 107. stav 6. u vezi člana 105. tačka 6. KZ, jer je okrivljeni započeo da izdržava kaznu pre isteka roka apsolutne zastarelosti izvršenja kazne. Drugostepeni sud je rešenjem KŽ2 264/10 od 19.02.2010. godine odbio kao neosnovanu žalbu branioca okrivljenog izjavljenu protiv prvostepenog rešenja i zaključio da zastarelost izvršenja kazne više nema pravno dejstvo, jer je izvršenje započeto pre isteka apsolutnog roka zastarelosti.

Izloženi pravni stav nižestepenih sudova je pogrešan, pa je odbijanjem zahteva povređen zakon na štetu okrivljenog.

Naime, odredbom člana 107. stav 1. KZ propisano je da zastarelost izvršenja kazne počinje od dana kada je presuda kojom je kazna izrečena postala pravnosnažna.

Vreme potrebno za nastupanje zastarelosti izvršenja kazne zatvora preko jedne godine je tri godine u smislu člana 105. tačka 6. KZ, a saglasno članu 107. stav 6. KZ apsolutna zastarelost izvršenja kazne zatvora nastupa protekom dvostrukog vremena koje se po zakonu traži za zastarelost izvršenja kazne, a u konkretnom slučaju protekom šest godina od pravnosnažnosti presude.

Imajući u vidu citirane zakonske odredbe i činjenicu da je napred navedena presuda kojom je okrivljeni osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci, postala pravnosnažna 03.12.2003. godine, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je apsolutna zastarelost izvršenja kazne zatvora, u konkretnom slučaju, nastupila 03.12.2009. godine. S toga se osnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti ukazuje da su prvostepeni i drugostepeni sud na štetu okrivljenog povredili krivični zakon – odredbe člana 107. stav 6. KZ u vezi člana 105. tačka 6. KZ, jer je u vreme njihovog odlučivanja o zahtevu branioca koji je odbijen, već nastupila apsolutna zastarelost izvršenja navedene kazne zatvora, pa je trebalo postupiti u smislu člana 107. stav 7. KZ i započeto izvršenje kazne zatvora obustaviti.

Vrhovni kasacioni sud ukazuje da je raspisivanjem poternice prema okrivljenom prekinut samo tok relativne zastarelosti izvršenja kazne, koja svakim prekidom ponovo počinje da teče, ali to ne utiče na tok apsolutne zastarelosti koja teče od pravnosnažnosti presude, pa i kad je osuđeni u bekstvu, kao i tokom izdržavanja kazne. Kazna se mora izvršiti unutar roka apsolutne zastarelosti izvršenja kazne.

Iz navedenih razloga Vrhovni kasacioni sud je našao da su nižestepeni sudovi usled pogrešnog pravnog stava povredili zakon na štetu okrivljenog.

Okrivljeni je navedenu kaznu zatvora izdržao u Kazneno-popravnom zavodu S.M. u periodu od 19.09.2008. godine do 19.03.2011. godine, pa nije bilo mesta da se prekine izvršenje pravnosnažne presude u smislu člana 422. stav 4. ZKP, kako je to predložio Republički javni tužilac.

Nalazeći da je zahtev za zaštitu zakonitosti osnovan, Vrhovni kasacioni sud iz iznetih razloga na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova i člana 425. stav 1. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Vesna Veselinović,s.r.

Bata Cvetković,s.r.